



Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 17. september 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i VIK-rommet - 11. etasje, østre tårn.

Kart I

Sak 442	19/01126-2	Klage - Avslag på søknad om tilskudd til frivillige og ideelle organisasjoner på helse og sosialområdet 2019 - Antirasistisk senter - Agenda x (201804649)	1
Sak 443	19/01507-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101380 (201901524) - Sameiet Parkveien 62 B	5
Sak 444	19/01509-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104212 (201901793) - Oslo Hospital Stiftelsen	8
Sak 445	19/01511-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101727 (201904440) - Anzen Eiendom AS	12
Sak 446	19/01512-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101026 (201901790) - Motzfeldts gate 19 B	16
Sak 447	19/01513-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101733 (201901522) - Sameiet Toftes gate 30	20
Sak 448	19/01514-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101084 (201902079) - Hausmannsgate 22	23

<u>Sak 449</u>	19/01515-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3103515 (201901791) - Sameiet Dronningens gate 24	26
<u>Sak 450</u>	19/01573-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103639 (201904445) - Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus	30
<u>Sak 451</u>	19/01575-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104629 (201904506) - Gjøten borettslag	33
<u>Sak 452</u>	19/01576-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3100873 (201901832) - Markveien 32 A-B AS	37
<u>Sak 453</u>	19/01582-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101368 (201901807) - Austlid Eiendom AS	41
<u>Sak 454</u>	19/01651-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104489 (201902505) - Sameiet Bogstadveien 62	44
<u>Sak 455</u>	19/01657-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103312 (201903635) - Sameiet Vidars gate 4	47
<u>Sak 456</u>	19/01670-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103585 (201901903) - Sameiet Stensberggata 23	51
<u>Sak 457</u>	19/01540-2	Klage over avslag på søknad om tilskudd til støyreducerende tiltak (201807421) - Fredensborgveien	56
<u>Sak 458</u>	19/01607-2	Klage over vedtak om inntauing av uregistrert kjøretøy (201808733)	60
Sak 459	19/01656-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201902954) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 460	19/01659-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Ullern (201901800) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 461	19/01689-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Stovner (201902936) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 462	19/01690-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Østensjø (201902840) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13	

(1) nr.1

-
- Sak 463 19/01698-2 Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Alna (201902905) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 464 19/01654-2 Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201903230) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 465 19/01658-2 Klage på tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig - Bydel Bjerke (201902847) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 466 19/01519-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201902118) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 467 19/01613-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902318) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 468 19/01523-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201901908) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 469 19/01660-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201900866) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 470 19/01663-2 Klage på vedtak om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201902206) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 471 19/01668-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel St. Hanshaugen (201902249) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 472 19/01669-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201902493) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 473 19/01671-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902494) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13.

jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 474	19/01673-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201902772) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 475	19/01678-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201902773) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 476	19/01679-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201902813) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 477	19/01680-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902851) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 478	19/01664-2	Klage - Avslag på søknad om tilskudd til tilpasning - Bydel Alna (201902025) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 479	19/01642-2	Klage over ikke å ha fått oppfylt første eller andre ønske om barnehageplass ved hovedopptaket 2019 (201905559) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 480	19/01645-2	Klage over ikke å ha fått oppfylt første eller andre ønske om barnehageplass ved hovedopptaket 2019 (201905558) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 481	19/01667-2	Klage på vedtak om fortrinnsrett på videregående skole(201905412) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 482	19/01701-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 17. september 2019

Sak 442 Klage - Avslag på søknad om tilskudd til frivillige og ideelle organisasjoner på helse og sosialområdet 2019 - Antirasistisk senter - Agenda x (201804649)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for eldre, helse og arbeid, har i brev av 22.05.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Vi viser til klage fra Antirasistisk Senter. Klagen gjelder avslag på søknad datert 10.04.2018 om tilskudd til frivillige og ideelle organisasjoner innenfor helse- og sosialsektoren for 2018.

Klagen gjelder et enkeltvedtak og Oslo klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Klagen tilfredsstiller formkravene i forvaltningsloven kapittel VI.

For å stimulere til frivillig innsats, avsetter Oslo kommune årlig tilskuddsmidler til frivillige og ideelle organisasjoner innen helse- og sosialsektoren. Tilskuddsordningen utlyses offentlig og med forbehold om bystyrets budsjettvedtak.

Tilskuddsordningen skal bidra til at frivillige og ideelle organisasjoner innen helse- og sosialområdet får gode rammebetingelser til å kunne bidra til bedre levekår, sosial inkludering og aktiv samfunnsdeltakelse for innbyggerne i Oslo. Tilskuddene skal tilrettelegge for, og stimulere til, frivillig innsats. Ordningen skal også bidra til nytenking og utvikling.

Tilskudd kan gis til frivillige og ideelle organisasjoner. Det gis ikke tilskudd til:

- virksomheter med forretningsmessig formål eller kommersiell karakter
- enkeltpersoner
- tjenester som er lovpålagt eller konkurranseutsatt
- nasjonale tilbud/tiltak som ikke gir Oslo kommunes innbyggere et særskilt tilbud

Oslo kommunes midler til frivillige og ideelle organisasjoner innenfor helse- og sosialområdet for 2019 ble utlyst i mars 2018. Oslo kommune ved Velferdsetaten mottok søknad fra Antirasistisk Senter om tilskudd på kr 1 500 000 til drift av Agenda X. Målgruppen til Agenda X er ungdommer mellom 13-26 år som vokser opp i et mangfoldig miljø, særlig ungdom med flerkulturell bakgrunn. De tilbyr lavterskel møteplass, musikkstudio, medie- og litteraturaktiviteter, skriveverksteder, konserter, revy og sommerleir.

Søknaden ble behandlet av Velferdsetaten og det ble sendt en innstilling til Byrådsavdeling for eldre, helse og arbeid. Med bakgrunn i Velferdsetatens vurderinger la byrådet frem sin innstilling til bystyret. Tildeling av støtte til frivillige og ideelle organisasjoner for 2019 ble gjort gjennom bystyrets budsjettvedtak i desember 2018. Det ble ikke innvilget støtte til Antirasistisk senter

søknad til drift av Agenda X.

Velferdsetaten informerte Antirasistisk senter om avslaget i brev av 25.01.2018. Søknaden ble avslått med begrunnelsen: «Søknaden er vurdert opp mot retningslinjene for tilskuddsordningen, og valget av tilskuddsmottakere er gjort innenfor en begrenset tilskuddsramme». Søknaden ble vurdert til ikke å kunne prioriteres innenfor en begrenset tilskuddsramme.

Antirasistisk senter påklaget avslaget.

Klagers anførsler

Klagen begrunnes blant annet med at Antirasistisk senter ønsker økt administrativ bemanning for å utvikle tettere og flere samarbeidsordninger med offentlig og privat sektor, samt andre som jobber med ungdom i Oslo. I tillegg ønsker de å ha større mulighet til å øke ungdomsmedvirkningen. Antirasistisk senter anfører videre at noen av de andre tilskuddsmidlene Agenda X mottar er prosjektbaserte og ikke går til drift.

Velferdsetatens vurdering

Velferdsetaten har vurdert klagen og kommet frem til at vedtaket opprettholdes. I sin vurdering har Velferdsetaten blant annet lagt vekt på at Agenda X er en frivilligsentral og mottar driftstilskudd fra Kulturoretaten, som fra 2017 har vært ansvarlig for å dele ut og følge opp det tidligere statlige tilskuddet til frivilligsentraler. Agenda X mottar også tilskudd fra Enhet for mangfold og integrering gjennom kommunens tilskuddsordning til integrering og mangfold. I tillegg mottar Agenda X tilskudd fra Bufdir og Kulturrådet. Velferdsetaten vurderte at Agenda X allerede har flere andre gode inntektskilder. Det ble også sett hen til at lokalene til Agenda X ligger i Storgata i Oslo sentrum, noe som vurderes å være uheldig med hensyn til å trekke ungdom ned til områder i sentrum som er belastet med åpne rusmiljø. Etter en samlet vurdering og innenfor en begrenset tilskuddsramme, har Velferdsetaten ikke funnet tilstrekkelig grunnlag for å kunne prioritere Antirasistisk senter sin søknad. Velferdsetaten kan ikke se at det fremkommer opplysninger i klagen som gir grunn til å endre vedtaket.

Byrådsavdeling for eldre, helse og arbeid (EHA), faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, gjør følgende faglige vurdering av saken:

Den kommunale ordningen om tilskudd omfatter en begrenset sum tilskudd til fordeling til frivillige og ideelle organisasjoner. Det må derfor foretas en prioritering av hvilke organisasjoner og tiltak som hvert år skal motta tilskudd. Prioriteringen blir gjort i tråd med retningslinjer organisasjonene er informert om på forhånd. Fordelingen blir deretter gjort i bystyrets budsjettvedtak etter innstilling fra byrådet.

For 2019 ble det søkt om over dobbelt så mye midler som det som utgjør den totale tilskuddsbevilgningen til organisasjonene i bystyrets vedtak. Det må dermed foretas en skjønsmessig vurdering av hvilke tiltak som skal prioriteres. I denne vurderingen ses det hen til kriteriene som fremgår av retningslinjene for tilskudd:

«Ved tildeling av tilskudd legges det vekt på om organisasjonen:

- ☐ bidrar til formålet med tilskuddsordningen
- ☐ gir et byomfattende tilbud til befolkningen i Oslo
- ☐ kan dokumentere god kvalitet og gode resultater
- ☐ har en god organisasjonsdrift
- ☐ utfyller tilbud i regi av kommunen eller andre organisasjoner
- ☐ stimulerer til frivillig innsats
- ☐ bidrar til hjelp til selvhjelp
- ☐ fremmer brukermedvirkning
- ☐ har en andel egenfinansiering»

Byrådsavdelingen legger til grunn at det er mange organisasjoner som søker om tilskudd og det søkes om mer midler enn det som er tilgjengelig. Som en følge av at midlene er begrenset, må det foretas en prioritering blant søkerne. Agenda X har flere andre gode inntektskilder. Med bakgrunn i dette har byrådsavdelingen ikke funnet tilstrekkelig grunnlag for å kunne prioritere Antirasistisk senter sin søknad om midler til Agenda X.

Byrådsavdelingens faglige vurdering er etter dette at klagen ikke tas til følge. Velferdsetatens vedtak av 25.01.2019 foreslås opprettholdt.

Byrådsavdeling for eldre, helse og arbeid foreslår at Oslo kommunes klagenemnd fatter følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Den kommunale ordningen om tilskudd omfatter en begrenset sum tilskudd til fordeling til frivillige og ideelle organisasjoner. Det må derfor foretas en prioritering av hvilke organisasjoner og tiltak som hvert år skal motta tilskudd. Prioriteringen blir gjort i tråd med retningslinjer organisasjonene er informert om på forhånd. Fordelingen blir deretter gjort i bystyrets budsjettvedtak etter innstilling fra byrådet.

For 2019 ble det søkt om over dobbelt så mye midler som det som utgjør den totale tilskuddsbevilgningen til organisasjonene i bystyrets vedtak. Det må dermed foretas en skjønnsmessig vurdering av hvilke tiltak som skal prioriteres. I denne vurderingen ses det hen til kriteriene som fremgår av retningslinjene for tilskudd:

«Ved tildeling av tilskudd legges det vekt på om organisasjonen:

- bidrar til formålet med tilskuddsordningen
- gir et byomfattende tilbud til befolkningen i Oslo
- kan dokumentere god kvalitet og gode resultater
- har en god organisasjonsdrift
- utfyller tilbud i regi av kommunen eller andre organisasjoner
- stimulerer til frivillig innsats

- bidrar til hjelp til selvhjelp
- fremmer brukermedvirkning
- har en andel egenfinansiering»

Med bakgrunn i opplysninger i organisasjonens søknad samt kriteriene som fremgår av retningslinjene for tilskuddsordningen, legger Klagenemnda til grunn at det er mange organisasjoner som søker om tilskudd og det søkes om flere midler enn det som er tilgjengelig. Som en følge av at midlene er begrenset, må det foretas en prioritering blant søkerne. Antirasistisk senter mottar tilskuddsmidler fra flere instanser til Agenda X, herunder fra de kommunale tilskuddsordningene til frivilligsentraler og til integrering og mangfold. Med bakgrunn i dette har Klagenemnda ikke funnet tilstrekkelig grunnlag for å prioritere Antirasistisk senter sin søknad.

Klagenemnda er etter en helhetsvurdering av den oppfatning at det ikke skal gis tilskuddsmidler på helse- og sosialområdet til Antirasistisk senter, Agenda X.

Velferdsetatens vedtak av 25.01.2019 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 18.06.2019 sak 298

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Saken ligger til fortsatt behandling.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 25.06.2019 sak 360

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Saken ligger til fortsatt behandling.

Sak 443 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101380 (201901524) - Sameiet Parkveien 62 B

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 07.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101380 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 4. februar 2019 ble det i Gustav Bloms gate ved Parkveien 62b observert istapper som hang ned fra taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 3). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Parkveien 62b, ved styreleder Jørgen Flatabø, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 10. februar 2019. Klage ble fremmet 18. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anmoder om at boten frafalles. De hadde forsøkt å gjøre noe med istappene i flere dager, herunder å fjerne dem fra beboers vinduer, og kontaktet firmaer som kan fjerne

istapper. De fikk dessverre ingen respons fra firmaer de kontaktet via nett, og da klager tok en ringerunde til ca. 5 firmaer, fikk de til respons at de ikke hadde kapasitet, og tidligst kunne komme noen dager etter.

Det var meldt regn og plussgrader gjennom helgen, og klager avventet derfor bestillingen. Istappene var smeltet bort den påfølgende morgenen.

Klager anfører at de hang opp avvisere så fort de kunne. Dessverre bor to av de som sitter i styret ikke på adressen, og styreleder var selv bortreist over helgen. Så fort han så istappene, varslet styreleder de andre i styret per e-post, og hang opp rasfareskilt på begge sider av fasaden.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere og sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is.

I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet, og de vedlagte bilder, dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen.

I perioder med mye snø og is, med påfølgende værskifte, må gårdeier ha etablert rutiner for å holde tilsyn med eiendommen. Dersom gårdeier eller styret i et sameie ikke selv har kapasitet til å ha tilsyn med eiendommen, må de etablere rutiner hvor for eksempel andre beboere eller en vaktmester har tilsyn med eiendommen, slik at det straks blir satt ut avvisere dersom snø eller is truer med å falle fra taket.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 21. februar 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101380 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper hengende fra taket, og det ikke var hengt opp avvisere for å varsle om faren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at de hadde forsøkt å fjerne istappene selv, og at det var vanskelig å få tak i et firma som kunne utføre jobben for dem. Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å få slikt arbeid utført når det er stort press på disse aktørene, men understreker at gårdeier i slike tilfeller plikter å sette opp avvisere.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Sekretariatet mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klager anfører at de hang opp avvisere så fort de kunne. Det går tydelig fram av bybetjentens foto at det ikke hang oppe avvisere, på det tidspunktet miljøgebyret ble ilagt. Faglig sekretariat understreker at avvisere skal henges opp snarest, og at miljøgebyr ikke kan frafalles fordi klager henger opp avvisere i ettertid.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101380 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper hengende fra taket, og det ikke var hengt opp avvisere for å varsle om faren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf.

politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at de hadde forsøkt å fjerne istappene selv, og at det var vanskelig å få tak i et firma som kunne utføre jobben for dem. Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å få slikt arbeid utført når det er stort press på disse aktørene, men understreker at gårdeier i slike tilfeller plikter å sette opp avvisere.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Nemnda mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klager anfører at de hang opp avvisere så fort de kunne. Det går tydelig fram av bybetjentens foto at det ikke hang oppe avvisere på det tidspunktet miljøgebyret ble ilagt. Klagenemnda understreker at avvisere skal henges opp snarest, og at miljøgebyr ikke kan frafalles fordi klager henger opp avvisere i ettertid.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01509]

Sak 444 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104212 (201901793) - Oslo Hospital Stiftelsen

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 07.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019, om ilegging av miljøgebyr nr. 3104212 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 2.2.2019 ble Bymiljøetaten tilkalt til Ekebergveien 1A etter en klage fra politiet over forholdene ved bygården. Det ble observert et stort overheng av snø på taket av bygården, og det var ikke satt opp avvisere. På bakgrunn av dette ble det ilagt miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 4a-d).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Oslo Hospital Stiftelsen ved Erling Thorkildsen påklaget vedtaket den 13.2.2019 (dok 6). Videre sendte klager ytterligere et brev den 25.2.2019 (dok 8). Klager anfører at de har daglige sjekkrunder med tanke på dannelse av snø og is. Klager viser til at det ble foretatt en sjekk av taket på ettermiddagen fredag 1.2.2019 uten at det var snøskavler på taket. Securitas

hadde gått to sjekkrunder før Bymiljøetaten kom til stedet, og bygården har varmekabler og snøfangere for å hindre takras. Videre anfører klager at natt til lørdag snødde det kraftig.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Oslo Hospital Stiftelsen, Ekebergveien 1A, 0192 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Oslo Hospital Stiftelsen part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 7.2.2019. Klagen ble fremsatt 13.2.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Bymiljøetaten mener at bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bildene dokumenterer at det forelå fare for ras ved illeggelsen.

Videre bemerker etaten at bygården ligger i en mye beferdet gate, og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 5.3.2019 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104212 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket, og det var ikke satt opp avvisere for å varsle om faren.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har i klagen anført at det ikke forelå fare for forbipasserende fordi snøskavlen bestod av løs snø, og at skavlen var utslag av et stort snøfall. Videre anfører klager at de har gode rutiner for å fjerne snø og is, og at Securitas går to runder om natten, også i helgene. Klager hadde ikke mottatt melding fra Securitas om snøskavlen. Endelig anfører klager at de har snøfangere og varmekabler for at snø ikke skal rase ned.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierens skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle ha hengt opp avvisere for å varsle om den mulige faren. Faglig sekretariat mener at klagers anførsel om at skavlen ikke utgjorde en fare, ikke kan føre frem. Fra bakkeplan vil det være tilnærmet umulig å bedømme om skavlen består av løs eller hard snø. Det må gjøres en objektiv vurdering av skavlens fremtoning, og faglig sekretariat mener at i denne saken truet snø med å rase fra taket.

Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården. Denne handlingsplikten utløses ikke bare når snø og/eller is raser ned fra taket, men når det «truer med å falle» ned. At det er installert varmekabler i takrenna og snøfangere fritar ikke gårdeier fra å henge opp avvisere og rydde taket manuelt. Faglig sekretariat viser her til klagenemndas avgjørelse i sak 453 den 6.11.2018, hvor klagenemnda uttaler følgende:

«Klagenemnda mener at selv om sameiet har installert varmekabler, vil de dersom det kommer store mengder snø, med påfølgende værskifte, måtte sette opp avvisere og rydde taket manuelt for å forhindre at snøen raser ned.»

At det kom mye snø i løpet av natten mener faglig sekretariat at gårdeier må ta høyde for i utarbeidelsen av sine rutiner. Etter faglig sekretariats mening stilles det strengere krav til gårdeier i perioder med stort snøfall. Dersom man benytter vekterselskap som skal føre tilsyn med bygården, er gårdeier ansvarlig for at vekterselskapet kjenner til politivedtektens

bestemmelser, og at tilsyn følges opp med å henge ut avvisere når snø truer med å rase ned fra taket.

Faglig sekretariat er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Fagligsekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 13.2.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104212 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket, og det var ikke satt opp avvisere for å varsle om faren.

Klager har i klagen anført at det ikke forelå fare for forbipasserende fordi snøskavlen bestod av løs snø, og at skavlen var oppstått på grunn av et stort snøfall. Videre anfører klager at de har gode rutiner for å fjerne snø og is, og at Securitas går to runder om natten, også i helgene. Klager hadde ikke mottatt melding fra Securitas om snøskavlen. Endelig anfører klager at de har snøfangere og varmekabler for at snø ikke skal rase ned.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eier skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortau utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen tydelig viser at gårdeier i denne saken skulle ha hengt opp avvisere for å varsle om den mulige faren. Klagenemnda mener at klagers anførsel om at skavlen ikke utgjorde en fare, ikke kan føre frem. Fra bakkeplan vil det være tilnærmet umulig å bedømme om skavlen består av løs eller hard snø. Det må gjøres en

objektiv vurdering av skavlens fremtoning, og nemnda mener at i denne saken truet snø med å rase fra taket.

Videre finner klagenemnda grunn til å understreke at gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården. Denne handlingsplikten utløses ikke bare når snø og/eller is raser ned fra taket, men når det «truer med å falle» ned. At det er installert varmekabler i takrenna og snøfangere, fritar ikke gårdeier fra å henge opp avvisere og rydde taket manuelt.

Endelig bemerker klagenemnda at perioder med stort snøfall og skiftende vær stiller strengere krav til gårdeier med tanke på tilsyn. Gårdeier må derfor utarbeide rutiner som tar høyde for all slags vær. Dersom man benytter vekterselskap som skal føre tilsyn med bygården, er gårdeier ansvarlig for at vekterselskapet kjenner til politivedtektenes bestemmelser, og at tilsyn følges opp med å henge ut avvisere når snø truer med å rase ned fra taket.

Klagenemnda er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01511]

Sak 445 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101727 (201904440) - Anzen Eiendom AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 07.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4.2.2019, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3101727 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 4.2.2019 ble det ved Holtegata ved Professor Dahls gate nr. 3 observert istapper hengende over takrenna på bygården. Det var hengt opp en avviser. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-d).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget av Ole Bjarne Kverneland den 6.3.2019 (dok 5). Klager anfører at istappene som hang fra taket var små og korte, og informerte om at de hadde blitt fjernet. Videre skriver klager at det tidligere var avvisere på hver side av bygården, men at det ene veggfestet ble fjernet da et 30-skilt ble montert.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Anzen Eiendom AS v/ Ole Bjarne Kverneland, Nordaaksgate 11, 0260 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Anzen Eiendom AS part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 10.2.2019. Vedtaket er påklaget den 6.3.2019. For beregning av klagefrist legger Bymiljøetaten tre dagers postgang til grunn, og klagen er derfor å anse som rettidig fremsatt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker innledningsvis i oversendelsen at skiltet som angir at det er en fartsgrense på 30 km/t, ble satt opp sommeren 2018. Dersom veggbeslag ble fjernet på dette tidspunktet, burde gårdeier ha kontaktet Bymiljøetaten på et tidligere tidspunkt eller hengt opp nytt beslag.

Videre begrunner Bymiljøetaten illeggelsen av miljøgebyret i at gårdeier ikke har dokumentert rydding av taket, og ikke fordi bygården manglet avvisere. Dersom snø eller is truer med å rase fra tak, plikter gårdeier straks å sette opp avvisere og deretter rydde taket snarest mulig.

Etaten viser til at de etter illeggelsen av miljøgebyret, sendte to brev til gårdeier hvor det ble etterspurt dokumentasjon for rydding av taket. Disse brevene ble ikke besvart av gårdeier, og etaten har følgelig lagt til grunn at gårdeier ikke har oppfylt handlingsplikten i form av at det ble rekvirert bistand for rydding av taket.

Bymiljøetaten mener at gårdeier ikke har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten da det ikke er dokumentert av gårdeier at det snarest ble sørget for at taket ble ryddet, jf. politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye

opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101727 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende over takrennene på bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager anfører at istappene som hang fra taket var små og korte, og informerte om at de hadde blitt fjernet. Videre skriver klager at det tidligere var avvisere på hver side av bygården, men at det ene veggfestet ble fjernet da et 30-soneskilt ble montert.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp en avviser, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

På kontrolltidspunktet hang det flere istapper fra taket på bygården. Faglig sekretariat mener at ved isdannelse må gårdeier straks sørge for å få taket ryddet. Mindre istapper vil raskt kunne bli større, og is som raser i stor fart fra et tak, har stort skadepotensiale for forbipasserende. Faglig sekretariat finner derfor ikke å kunne tillegge størrelsen på istappene betydning.

Når det gjelder klagers anførsel om at det kun hang oppe en avviser fordi veggfestet på den ene siden var fjernet for et 30-soneskilt, finner faglig sekretariat at heller ikke denne kan føre frem. Gårdeier har en objektiv plikt til å overholde politivedtektens bestemmelser og sørge for at handlingsplikten overholdes. Da veggfestet ble fjernet, skulle gårdeier på et tidligere tidspunkt sørget for at det ble erstattet, slik at avvisere kunne blitt hengt opp på begge sider av bygården og varslet forbipasserende.

Faglig sekretariat er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 6.3.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101727 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende over takrennene på bygården.

Klager anfører at istappene som hang fra taket var små og korte, og informerte om at de hadde blitt fjernet. Videre skriver klager at det tidligere var avvisere på hver side av bygården, men at det ene veggfestet ble fjernet da et 30-soneskilt ble montert.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp en avviser, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

På kontrolltidspunktet hang det flere istapper fra taket på bygården. Klagenemnda mener at ved isdannelse må gårdeier straks sørge for å få taket ryddet. Mindre istapper vil raskt kunne bli større, og is som raser i stor fart fra et tak har stort skadepotensiale for forbipasserende. Klagenemnda finner derfor ikke å kunne tillegge størrelsen på istappene betydning.

Når det gjelder klagers anførsel om at det kun hang oppe en avviser fordi veggfestet på den ene siden var fjernet for et 30-soneskilt, finner klagenemnda at heller ikke denne kan føre frem. Gårdeier har en objektiv plikt til å overholde politivedtektenes bestemmelser og sørge for at handlingsplikten overholdes. Da veggfestet ble fjernet, skulle gårdeier på et tidligere tidspunkt sørget for at det ble erstattet, slik at avvisere kunne blitt hengt opp på begge sider av bygården og varslet forbipasserende.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 446 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101026 (201901790) - Motzfeldts gate 19 B

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 07.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101026 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 13. februar 2019 mottok Bymiljøetaten en klage fra Brann- og redningsetaten om at det var fare for takras i Motzfeldts gate 19B. Politiet hadde sperret fortauet med sperrebånd fordi en stor klump med is hadde falt ned fra taket. Politiet hadde også rekvirert Oslo brann- og redningsetat for å fjerne snø og is. Bymiljøetatens betjent observerte et overheng av is på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 7). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (vedlegg 9-16).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Eier av bygården, Geir Tangen, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 21. februar 2019. Klage ble fremmet 26. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at gebyret faller på sin egen urimelighet da han også fikk et gebyr 3. februar 2019 som han har betalt. Dagen etter ble all is på taket fjernet.

Den 13. februar fikk klager beskjed av en beboer om at det hadde falt ned is fra taket, som også muligens kunne ha kommet fra en nabogård i Heimdalsgata. Klager reiste umiddelbart bort og sjekket. Det var veldig mildt denne dagen, og ved befaring så de ikke noe is fra takrennen, men det var snø på taket. Brannvesenet ble kontaktet, og de sa at de kunne komme og fjerne det. Mens brannvesenet holdt på, kom det en parkeringsvakt som sa at han kunne gi klager forelegg selv om klager var på stedet og hadde fått noen til å fjerne det som lå på taket. Han fikk da beskjed om at han kunne klage på vedtaket.

Klager ber om at forelegget slettes, da de gjør alt de kan for å holde gården fri for snø og is på taket, med manuell fjerning, varmekabler og snøfangere.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Bymiljøetaten mottok en klage fra Oslo brann- og redningsetat, da det truet med å rase fra taket på bygården. Gårdeier hadde ikke satt ut avvisere for å varsle om faren. Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier straks å sette opp avvisere på stedet, og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen.

Bymiljøetaten bemerker at dersom Oslo brann- og redningsetat blir rekvirert for å rydde taket på en bygård, vil faktura for rydding av tak komme i tillegg til et miljøgebyr ilagt av Bymiljøetaten, da det likevel kan foreligge en overtredelse av politivedtekten § 4-1. Innsigelser mot faktura fra Oslo brann- og redningsetat må rettes dit.

Bymiljøetaten bemerker videre at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 4. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101026 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av is på taket, og det var ikke satt opp avvisere for å varsle om faren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at gebyret faller på sin egen urimelighet da han også fikk et gebyr 3. februar 2019 som han har betalt. Dagen etter ble all is på taket fjernet. Klager har lagt ved bilder fra taket etter at det var fjernet is 3. og 4. februar. Faglig sekretariat bemerker at taket skal ryddes snarest, dette krever aktiv oppfølging. Det faktum at klager ti dager tidligere hadde fått et gebyr, som ble betalt, fritar ikke fra plikten til å sikre ferdselen ved å sette opp avvisere og rydde taket, når snø eller is på ny truer med å falle fra hustak.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet hadde politiet rekvirert bistand fra Brann- og redningsetaten for å fjerne snø og is. Faglig sekretariat mener at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten når det har gått så langt at det var nødvendig å få bistand fra Brann- og redningsetaten for umiddelbar fjerning av is eller snø.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier.

Når snø eller is truer med å falle mot offentlig sted, skal avvisere henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket. I påvente av at taket ble ryddet, skulle gårdeier derfor ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om at ferdsel var forbundet med fare eller ulempe. Bymiljøetatens bilder viser at det allerede hadde falt en stor isklump fra taket, og at det lå både snø og is på taket, som kunne true med å falle ned.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13. februar 2019 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3101026 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av is på taket, og det var ikke satt opp avvisere for å varsle om faren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at gebyret faller på sin egen urimelighet da han også fikk et gebyr 3. februar 2019 som han har betalt. Dagen etter ble all is på taket fjernet. Klager har lagt ved bilder fra taket etter at det var fjernet is 3. og 4. februar. Klagenemnda bemerker at taket skal ryddes snarest, dette krever aktiv oppfølging. Det faktum at klager ti dager tidligere hadde fått et gebyr, som ble betalt, fritar ikke fra plikten til å sikre ferdselen ved å sette opp avvisere og rydde taket, når snø eller is på ny truer med å falle fra hustak.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet hadde politiet rekvirert bistand fra Brann- og redningsetaten for å fjerne snø og is. Klagenemnda mener at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten når det har gått så langt at det var nødvendig å få bistand fra Brann- og redningsetaten for umiddelbar fjerning av is eller snø.

Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier.

Når snø eller is truer med å falle mot offentlig sted, skal avvisere henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket. I påvente av at taket ble ryddet, skulle gårdeier derfor ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om at ferdsel var forbundet med fare eller ulempe. Bymiljøetatens bilder viser at det allerede hadde falt en stor isklump fra taket, og at det lå både snø og is på taket, som kunne true med å falle ned.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 447 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101733 (201901522) - Sameiet Toftes gate 30

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 07.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. februar 2019, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3101733 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 5. februar 2019 ble det i Toftes gate 30 observert overheng av snø og is på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 3). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Toftes gate 30, ved forretningsfører Marian Olsen, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 12. februar 2019. Klage ble fremmet 18. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager mener de har gjort det som er pålagt dem, nemlig å få fjernet is og snø fra tak når dette har utgjort en fare for omgivelsene. Dette arbeidet må gjøres med utstyr og personell som er trent til denne typen jobb, og dessverre er det få aktører og svært stort arbeidspress i perioder.

Klager har hatt avtale med Rasfare om å overvåke snø/is på taket. Avtalen hadde blitt borte for klager, og denne ble etterlyst fra firmaet. Korrespondansen mellom klager og firmaet er vedlagt (vedlegg 6).

Den 31. januar kontaktet klager et annet firma som driver med fjerning av snø og is, men disse hadde ikke kapasitet til å ta flere oppdrag. Da mildværet slo til 4.-5. februar ble det bestilt fjerning av snø og is fra taket (vedlegg 5).

Klager ber om forståelse for at firmaer som driver snø- og isfjerning har stort arbeidspress, slik at de ikke kan komme umiddelbart etter bestilling. Klager mener at de har gjort det som er påkrevd, nemlig å sørge for fjerning av snø og is når dette kan utgjøre en fare, og ber derfor om at gebyret frafalles.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet, og sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på denne bakgrunn ble det ilagt et miljøgebyr.

Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet, og de vedlagte bilder, dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen.

Bymiljøetaten påpeker at gårdeier er ansvarlig for å sette ut avvisere og deretter sørge for at taket blir ryddet. Et eventuelt brudd på avtalen mellom gårdeier og entreprenør er å anse som et internt anliggende, som ikke fritar gårdeier fra pliktene som følger av politivedtekten § 4-1.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 21. februar 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101733 or overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret

ble ilagt fordi det ble observert et overheng av snø og is på taket, og fordi det ikke var satt opp avvisere.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at de har gjort det som er pålagt dem når det gjelder fjerning av snø og is, men at det i perioder er et svært stort arbeidspress på de aktørene som kan utføre denne typen jobb. Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å få slikt arbeid utført til rett tid, men understreker at gårdeier uansett plikter å sette opp avvisere.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Faglig sekretariat mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø eller is kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101733 or overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av snø og is på taket, og fordi det ikke var satt opp avvisere.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf.

politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at de har gjort det som er pålagt dem når det gjelder fjerning av snø og is, men at det i perioder er et svært stort arbeidspress på de aktørene som kan utføre denne typen jobb. Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å få slikt arbeid utført til rett tid, men understreker at gårdeier uansett plikter å sette opp avvisere.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Klagenemnda mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø eller is kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01514]

Sak 448 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3101084 (201902079) - Hausmannsgate 22

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 07.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101084 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 2.2.2019 ble det i Hausmannsgate ved nr. 22 observert et stort overheng av snø og istapper på taket. Det var ikke satt opp avvisere for å varsle om faren. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-h).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Oslo Sentrum Baptistkirke påklaget vedtaket den 6.3.2019 (dok 5). Klager viser til at de ble gjort oppmerksom på at det var oppstått isdannelse og snø på taket midt på dagen den 2.2.2019. I påvente av rydding av tak ble det satt opp sperrebånd på fortauet. Videre anføres det at gårdeier ikke har døgnbemannet vaktmestertjeneste.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Oslo Sentrum Baptistkirke, Hausmannsgate 22, 0182 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Oslo Sentrum Baptistkirke part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 7.2.2019. Vedtaket er påklaget den 6.3.2019. For beregning av klagefrist legger Bymiljøetaten tre dagers postgang til grunn, og klagen er derfor å anse som rettidig fremsatt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Videre bemerker etaten at bygården ligger i en mye beferdet gate, og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier. I denne saken mener Bymiljøetaten at innretningen som var satt opp, ikke var tilstrekkelig for å varsle fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13.3.2019 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101084 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert overheng av snø og istapper hengende fra taket på bygården. Det var ikke satt opp avvisere.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager viser til at de ble gjort oppmerksom på at det var oppstått isdannelse og snø på taket midt på dagen den 2.2.2019. I påvente av rydding av tak ble det satt opp sperrebånd på fortauet. Videre anføres det at gårdeier ikke har døgnbemannet vaktmestertjeneste.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat mener at den vedlagte fotodokumentasjonen viser at gårdeier i denne saken skulle ha satt ut avvisere på et tidligere tidspunkt for å varsle forbipasserende om den mulige faren for takras. Dersom snø eller is raser fra taket, vil dette skje raskt og uventet, og avvisere er derfor ment å forberede forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med rasfare.

Videre vil faglig sekretariat bemerke at pliktene som hviler på gårdeier, gjelder uavhengig av om gårdeier har døgnbemannet vaktmestertjeneste eller ikke. Gårdeier må sørge for å ha rutiner hvor det blir holdt tilsyn med gården slik at nødvendige tiltak blir iverksatt snarest mulig.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101084 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert overheng av snø og istapper hengende fra taket på bygården. Det var ikke satt opp avvisere.

Klager viser til at de ble gjort oppmerksom på at det var oppstått isdannelse og snø på taket midt på dagen den 2.2.2019. I påvente av rydding av tak ble det satt opp sperrebånd på fortauet. Videre anføres det at gårdeier ikke har døgnbemannet vaktmestertjeneste.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda mener at den vedlagte fotodokumentasjonen viser at gårdeier i denne saken skulle ha satt ut avvisere på et tidligere tidspunkt for å varsle forbipasserende om den mulige faren for takras. Dersom snø eller is raser fra taket, vil dette skje raskt og uventet, og avvisere er derfor ment å forberede forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med rasfare.

Videre vil klagenemnda bemerke at pliktene som hviler på gårdeier, gjelder uavhengig av om gårdeier har døgnbemannet vaktmestertjeneste eller ikke. Gårdeier må sørge for å ha rutiner hvor det blir holdt tilsyn med gården slik at nødvendige tiltak blir iverksatt snarest mulig.

Klagenemnda er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01515]

Sak 449 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3103515 (201901791) - Sameiet Dronningens gate 24

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 07.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 9. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103515 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 9. februar ble Bymiljøetatens betjent tilkalt av politiet, da det hadde rast fra taket på bygården Dronningens gate 24. Politiet og Oslo brann- og redningsetat var på stedet. Raset hadde ført til personskade på en forbipasserende. På grunnlag av dette ble det ilagt et

miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 12). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (vedlegg 4-11).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Dronningens gate 24, ved styreleder Gunleik Stegane, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 19. februar 2019. Klage ble fremmet 27. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at snøen på taket går ned til en takrenne med innebygget varme. Det er også en kant utenfor takrennen på 20 cm, som vil smelte den snøen som eventuelt ikke blir smeltet i takrennen. Klager mener det ikke er fare for at den snøen som er oppe på taket skal falle ned.

Klager mener de har sikret seg på alle måter.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet, og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, men forholdene var veldig ustabile, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet, og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen. Det er ikke lagt ved dokumentasjon fra klager som viser at det er rekvirert bistand for å rydde taket.

Bymiljøetaten gjør oppmerksom på at det hadde rast fra taket, hvorpå en person ble skadet. Bymiljøetaten ble tilkalt av politiet slik at det kunne ilegges et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1.

I perioder med mye snø og is, med påfølgende værskifte, må gårdeier ha etablert rutiner hvor det holdes tilsyn med eiendommen. Gårdeier fritas ikke fra sine plikter etter politivedtekten ved å ha varmekabler installert på taket, da dette kun er et tiltak som kan bidra til å redusere faren for takras.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 4. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 9. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103515 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det hadde rast fra taket, og det var fare for ytterligere ras. Raset hadde ført til personskafe på en forbipasserende.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at de har sikret seg på alle måter, ved at det er varme innebygget i takrennen, og 20 cm utenfor takrennen. Klager anfører at disse tiltakene vil smelte snøen.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Gårdeier hadde delvis oppfylt sine plikter ved å henge opp avvisere for å varsle om fare, men faglig sekretariat mener at dette ikke var tilstrekkelig i dette tilfellet. Bymiljøetatens bilder viser at det hadde falt en stor mengde is ned på fortauet og ut i veibanen. Bymiljøetaten påpeker at dette hadde ført til personskafe på en forbipasserende. Det er ikke et tilstrekkelig tiltak å henge opp avvisere, gårdeier skal snarest rydde taket. Gårdeier har ikke anført at de hadde rekvirert rydding av taket, men faglig sekretariat forstår gårdeiers anførsel om at de har sikret seg på alle måter, som at de mener at de tiltak som var iverksatt, var tilstrekkelige.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at

hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier. Etter at avvisere er satt opp må gårdeier sørge for at taket ryddes, og dersom det er rekvirert bistand fra eksterne, må dette dokumenteres.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 9. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103515 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det hadde rast fra taket, og det var fare for ytterligere ras. Raset hadde ført til personskafe på en forbipasserende.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at de har sikret seg på alle måter, ved at det er varme innebygget i takrennen, og 20 cm utenfor takrennen. Klager anfører at disse tiltakene vil smelte snøen.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Gårdeier hadde delvis oppfylt sine plikter ved å henge opp avvisere for å varsle om fare, men klagenemnda mener at dette ikke var tilstrekkelig i dette tilfellet. Bymiljøetatens bilder viser at det hadde falt en stor mengde is ned på fortauet og ut i veibanen. Bymiljøetaten påpeker at dette hadde ført til personskafe på en forbipasserende. Det er ikke et tilstrekkelig tiltak å henge opp avvisere, gårdeier skal snarest rydde taket. Gårdeier har ikke anført at de hadde rekvirert rydding av taket, men klagenemnda forstår gårdeiers anførsel om at de har sikret seg på alle måter, som at de mener at de tiltak som var iverksatt, var tilstrekkelige.

Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at

hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier. Etter at avvisere er satt opp må gårdeier sørge for at taket ryddes, og dersom det er rekvirert bistand fra eksterne, må dette dokumenteres.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01573]

Sak 450 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103639 (201904445) - Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 19.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13.2.2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103639 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 13.2.2019 ble det i Jens Bjelkes gate ved nr. 42 observert et overheng av is ut fra taket på bygården. Det var hengt ut avvisere for å varsle om faren, men Bymiljøetatens betjent mente det forelå en umiddelbar fare for takras. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-e).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus ved Arve Grimsmo påklaget vedtaket den 6.3.2019 (dok 5a). Klager viser til at de hadde satt ut avvisere, og at de daglig sjekker sine eiendommer for snø og is på taket. Klager anfører at snøen som hang over takutspringet den dagen miljøgebyret ble ilagt, ikke ennå var blitt oppdaget av vaktmester.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus, Postboks 94 Blindern, 0314 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Studentsamskipnaden part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 21.2.2019. Studentsamskipnaden påklaget vedtaket den 6.3.2019, men

sendte Bymiljøetaten en anmodning om svar 16.4.2019 da de ikke hadde hørt noe om behandling av klagen. Bymiljøetaten skriver i oversendelsen at de ikke hadde mottatt klagen av 6.3.2019, men tok klagen likevel til behandling fordi de ikke kunne utelukke at klagen ble sendt før klagefristens utløp. Faglig sekretariat legger derfor, som etaten, til grunn at klagen ble fremmet i tide.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens ilegging av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is.

Videre begrunner Bymiljøetaten ileggingen av miljøgebyret i at gårdeier ikke har dokumentert rydding av taket, og ikke fordi bygården manglet avvisere. Dersom snø eller is truer med å rase fra tak, plikter gårdeier straks å sette opp avvisere og deretter rydde taket snarest mulig. Etaten viser til at de etter ileggingen av miljøgebyret, sendte to brev til gårdeier hvor det ble etterspurt dokumentasjon for rydding av taket (dok 6 og 7). Disse brevene ble ikke besvart av gårdeier, og etaten har følgelig lagt til grunn at gårdeier ikke har oppfylt handlingsplikten i form av at det ble rekvirert bistand for rydding av taket.

Bymiljøetaten mener at gårdeier ikke har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten da det ikke er dokumentert av gårdeier at det snarest ble sørget for at taket ble ryddet, jf. politivedtekten § 4-1.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 17.6.2019 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103639 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av is på taket på bygården, og det forelå en umiddelbar fare for ras.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har i klagen anført at det var hengt ut avvisere, og at taket på eiendommen daglig sjekkes for snø og is. Klager anfører videre at snøen som hang over takutspringet den dagen miljøgebyret ble ilagt, ikke ennå var blitt oppdaget av vaktmester.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eier skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

Faglig sekretariat mener det er positivt at det var hengt opp avvisere, men den vedlagte fotodokumentasjonen viser tydelig at gårdeier også skulle besørget rydding av taket på et tidligere tidspunkt. Formålet med gårdeiers aktivitetsplikt i politivedtekten er at gårdeier skal sørge for at det er trygt å ferdes forbi bygården. Dersom taket ikke ryddes, vil perioder med mildvær kunne utløse en fare for at snø og is som ligger høyere opp, raser ned fra taket. Det er derfor ikke en unnskyldning for ikke å legges miljøgebyr, at snøen ikke ble synlig fra bakkenivå før senere.

Faglig sekretariat mener derfor at gårdeier i denne saken ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 6.3.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103639 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av is på taket på bygården, og det forelå en umiddelbar fare for ras.

Klager har i klagen anført at det var hengt ut avvisere, og at taket på eiendommen daglig blir sjekket for snø og is. Klager anfører videre at snøen som hang over takutspringet den dagen miljøgebyret ble ilagt, ikke ennå var blitt oppdaget av vaktmester.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

Klagenemnda mener det er positivt at det var hengt opp avvisere, men den vedlagte fotodokumentasjonen viser tydelig at gårdeier også skulle besørget ryddig av hele taket på et tidligere tidspunkt. Formålet med gårdeiers aktivitetsplikt i politivedtekten er at gårdeier skal sørge for at det er trygt å ferdes forbi bygården. Dersom taket ikke ryddes, vil perioder med mildvær kunne utløse en fare for at snø og is som ligger høyere opp, raser ned fra taket. Det er derfor ikke en unnskyldning for ikke å ilegges miljøgebyr, at snøen ikke ble synlig fra bakkenivå før senere.

Klagenemnda er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagen tas ikke til følge.

[19/01575]

Sak 451 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104629 (201904506) - Gjøten borettslag

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 19.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104629 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 14.2.2019 ble det i Gøteborggata ved nr. 37 observert en avviser som var hengt opp utenfor bygården. Bymiljøetaten foretok kontroll av bygården hver dag frem til 21.2.2019.

Avvisere hang ute hele perioden (se dok 3a-h). Da etaten kontrollerte bygården den 21.2.2019 hadde avviseren hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Gjøten borettslag v/ styreleder Per Christopher Prebensen påklaget vedtaket den 5.3.2019 (dok 5). Klager bestrider ikke at avviseren har hengt oppe i mer enn 7 dager. Klager anfører at årsaken til at avviseren var blitt hengende oppe var at veggfestet var blitt ødelagt. Gårdeier måtte derfor få hjelp av håndverkere for å ta ned avviseren. På grunn av dette anfører klager at forholdet er å anse som særskilte omstendigheter utenfor borettslagets kontroll.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Gjøten BRL c/o Opuscapita Regnskap AS, Postboks 1095 Sentrum, 0104 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 27.2.2019. Klagen ble fremsatt 5.3.2019, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at avvisere som står ute i lengre perioder er til hinder for fri ferdsel, og de kan skape trafikkfarlige situasjoner da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg kan langvarig bruk føre til at avviserne mister sin varslings effekt.

Bymiljøetaten kan heller ikke se at det foreligger særlige grunner som kan føre til at miljøgebyret skal frafalles, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Etaten sendte brev til klager den 12.3.2019 og purret i en e-post den 10.4.2019, hvor de etterspurte dokumentasjon på at bygården hadde fått hjelp av en håndverker til å ta ned avviseren. Dokumentasjon ble ikke mottatt, og etaten legger derfor til grunn at det ikke er dokumentert at overtredelsen skjedde som følge av hindringer utenfor borettslagets kontroll.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 19.6.2019.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2019 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3104629 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager bestrider ikke at avviseren hang oppe i mer en 7 dager, men anfører at dette skyldtes at borettslaget trengte hjelp fra håndverker til å ta den ned. Klager mener følgelig at forholdet var utenfor gårdeiers kontroll.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Den 14.2.2019 ble det observert en avviser utenfor Gøteborggata nr. 37. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til 21.2.2019, og konstaterte at avvisere hang oppe hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at «avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding». I dette tilfellet har ikke gårdeier bestridt at avviseren hang oppe i mer enn 7 dager. Gårdeier begrunner dette med at avviseren var ødelagt, og de måtte rekvirere hjelp fra håndverker for å få den ned. Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon er ikke blitt fulgt opp.

Faglig sekretariat understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute

når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Faglig sekretariat mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras.

Faglig sekretariat kan ikke se at forholdet som klager beskriver omfattes av bestemmelsen om «uforskyldte hindringer» i forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Etter faglig sekretariats oppfatning hang avviseren ute i såpass lang tid, at det burde vært mulig for gårdeier å få den ned tidligere. Det minnes igjen om at avvisere kun skal brukes for å varsle om rasfare, og når en slik fare ikke lenger foreligger må gårdeier sørge for at avvisere tas ned så snart som mulig.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 5.3.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104629 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Den 14.2.2019 ble det observert en avviser utenfor Gøteborggata nr. 37. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til 21.2.2019, og konstaterte at avvisere hang oppe hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at *«avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding»*. I dette tilfellet har ikke gårdeier bestridt at avviseren hang oppe i mer enn 7 dager. Gårdeier begrunner dette med at avviseren var ødelagt, og de måtte rekvirere hjelp fra håndverker for å få den ned. Klager mener følgelig at forholdet var utenfor gårdeiers kontroll. Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon er ikke blitt fulgt opp.

Klagenemnda understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Klagenemnda mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. På bakgrunn av dette må politivedtektene håndheves strengt.

Klagenemnda kan ikke se at forholdet som klager beskriver omfattes av bestemmelsen om «uforskyldte hindringer» i forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4. Etter klagenemndas oppfatning hang avviseren ute i såpass lang tid, at det burde vært mulig for gårdeier å få den ned tidligere. Det minnes igjen om at avvisere kun skal brukes for å varsle om rasfare, og når en slik fare ikke lenger foreligger må gårdeier sørge for at avvisere tas ned så snart som mulig.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01576]

Sak 452 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3100873 (201901832) - Markveien 32 A-B AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 20.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100873 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 8. februar 2019 ble det i Markveien 32 observert istapper som hang ned fra taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 12). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (vedlegg 6-11).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

2.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Markveien 32 A-B AS, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 17. februar 2019. Klage ble fremmet 27. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.2 Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

2.3 Klagers anførsler

Klager anfører at det var stor pågang i den perioden gebyret ble ilagt, og at Rein Tek AS derfor ikke hadde mulighet til å komme før lørdag 9. februar 2019, dagen etter at gebyret ble ilagt. Gårdeier fjernet derfor istappene selv.

Klager har lagt ved skjermbilde av SMS'er sendt til leietakerne 28. januar, 5. februar og 8. februar 2019, der det står at vaktmester/et eksternt firma trenger tilgang til vinduene for å fjerne istapper.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen. På bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Det er i tillegg forretningslokaler i første etasje. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 6. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100873 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper som hang ned fra taket og det ikke var satt opp avvisere.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf.

politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at det var stor pågang i den perioden gebyret ble ilagt, og at Rein Tek AS derfor ikke hadde mulighet til å komme før lørdag 9. februar 2019, dagen etter at gebyret ble ilagt. Klager har lagt ved faktura for fjerning av snø og is, utført 9. februar 2019.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Sekretariatet mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø og istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klager har vist til at leietakerne ble varslet per SMS 28. januar, 5. februar og 8. februar 2019, om at taket skulle ryddes. Bymiljøetatens bilder viser tydelig at det var store mengder snø på taket den 8. februar, og istapper som truet med å falle ned. Klager skulle derfor ha hengt opp avvisere, og miljøgebyret kan ikke frafalles på grunnlag av at klager planla å rydde taket disse dagene.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp når det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100873 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret

ble ilagt fordi det ble observert istapper som hang ned fra taket og det ikke var satt opp avvisere.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at det var stor pågang i den perioden gebyret ble ilagt, og at Rein Tek AS derfor ikke hadde mulighet til å komme før lørdag 9. februar 2019, dagen etter at gebyret ble ilagt. Klager har lagt ved faktura for fjerning av snø og is, utført 9. februar 2019.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Nemnda mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø og istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klager har vist til at leietakerne ble varslet per SMS 28. januar, 5. februar og 8. februar 2019, om at taket skulle ryddes. Bymiljøetatens bilder viser tydelig at det var store mengder snø på taket den 8. februar, og istapper som truet med å falle ned. Klager skulle derfor ha hengt opp avvisere, og miljøgebyret kan ikke frafalles på grunnlag av at klager planla å rydde taket disse dagene.

Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp når det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 453 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3101368 (201901807) - Austlid Eiendom AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 20.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101368 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 2. februar 2019 ble det i Bogstadveien 15 observert istapper som hang ned fra takrennen. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

2.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Austlid Eiendom AS, ved driftsleder Harald Thorsen, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 7. februar 2019. Klage ble fremmet 28. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.2 Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseieren er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

2.3 Klagers anførsler

Klager viser til at deres vaktmester går daglige runder og sjekker fasader for istapper og snø mandag til fredag. Dette dokumenteres med QR-koder. I helgene kjører de beredskap med innleid personell med liftbil.

Klager anfører at istappene ble fjernet søndag 3. februar ca. klokken 10.00 (se vedlegg 2). Det ble også fjernet istapper 1. februar ca. klokken 19.30, og 3. mars klokken 10.46.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved ileggelsen.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 4. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2. februar 2019 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3101368 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper som hang ned fra takrennen, og fordi det ikke var satt opp avvisere for å varsle om rasfaren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager viser til at de har rutiner for å sjekke fasaden for istapper og snø, og at istapper ble fjernet 1. februar ca. klokken 19.30, 3. februar ca. klokken 10.00, og 3. mars klokken 10.46.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Ettersom det var fare for at istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, skulle gårdeier ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp straks det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 2. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3101368 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper som hang ned fra takrennen, og fordi det ikke var satt opp avvisere for å varsle om rasfaren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager viser til at de har rutiner for å sjekke fasaden for istapper og snø, og at istapper ble fjernet 1. februar ca. klokken 19.30, 3. februar ca. klokken 10.00, og 3. mars klokken 10.46.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Ettersom det var fare for at istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, skulle gårdeier ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp straks det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01651]

Sak 454 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104489 (201902505) - Sameiet Bogstadveien 62

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 27.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3104489 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 8.2.2019 ble det ved Bogstadveien nr. 62 observert istapper hengende over takrenna på bygården. Det var hengt opp en avviser. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-f).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble påklaget av Anne Marte Hagen den 1.3.2019 (dok 5). Klager viser til at sameiet bestilte fjerning av snø og is fra Høyden AS. Korrespondansen mellom klager og Høyden AS viser at taket ble ryddet 4. og 5. februar 2019. Klager mener sameiet har ivaretatt sitt ansvar i henhold til politivedtekten.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Bogstadveien 62, Bogstadveien 62, 0366 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 18.2.2019. Vedtaket er påklaget den 1.3.2019. Klagen er rettidig fremsatt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Etaten viser til at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig til å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is.

Bymiljøetaten mener de har dokumentert at det forelå fare for ras på kontrolltidspunktet. Siden avvisere var satt ut i dette tilfellet, er miljøgebyret begrunnet i at taket ikke var ryddet da kontroll ble utført. Klager har oversendt dokumentasjon om at taket ble ryddet 4. og 5. februar 2019, altså før miljøgebyret ble ilagt. Bymiljøetaten understreker at selv om taket ble ryddet noen dager før miljøgebyret ble ilagt, forelå det en ny fare for takras på kontrolltidspunktet den 8.2.2019.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 28.3.2019 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104489 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av

forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende over takrennene på bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager anfører at sameiet har overholdt sine plikter etter politivedtekten, og viser til at taket ble ryddet bare noen få dager før miljøgebyret ble ilagt.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp en avviser, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket. Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

Faglig sekretariat mener at fotodokumentasjonen viser at det hang flere istapper over takrenna på bygården. Faglig sekretariat understreker at selv om taket ble ryddet noen dager før miljøgebyret ble ilagt, forelå det en ny fare for takras på kontrolltidspunktet den 8.2.2019. Mindre istapper vil raskt kunne bli større, og is som raser i stor fart fra et tak har stort skadepotensiale for forbipasserende.

Faglig sekretariat er kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 1.3.2019, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.2.2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104489 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert istapper hengende over takrennene på bygården.

Klager anfører at sameiet har overholdt sine plikter etter politivedtekten, og viser til at taket ble ryddet bare noen få dager før miljøgebyret ble ilagt.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp en avviser, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket. Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

I denne saken mener klagenemnda at fotodokumentasjonen viser at det hang flere istapper over takrenna på bygården. Klagenemnda understreker at selv om taket ble ryddet noen dager før miljøgebyret ble ilagt, forelå det en ny fare for takras på kontrolltidspunktet den 8.2.2019. Mindre istapper vil raskt kunne bli større, og is som raser i stor fart fra et tak har stort skadepotensiale for forbipasserende.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01657]

Sak 455 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103312 (201903635) - Sameiet Vidars gate 4

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 28.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 1. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103312 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 1. februar 2019 ble det i Vidars gate 4 observert istapper som hang ned fra taket. Det var satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

2.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Vidars gate 4, ved styreleder Henrik Alexander Antonsen, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 6. februar 2019. Klage ble fremmet 13. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.2 Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

2.3 Klagers anførsler

Klager anfører at de var blant de første til å bestille lift og istapp-fjerning i hele området. På grunn av noe ventetid hos vaktmester ble ikke istappene fjernet før 6. februar. Styret fjernet selv der det var verst og der de kom til. Dette skjedde 3. februar. Klager satt opp to avvisere utenfor hovedinngangen i tillegg til den store ut mot Vidars gate.

Klager lurte på hva kommunen mener de burde gjort annerledes og hvordan de kunne fjernet istappene raskere, når hele byen trengte lift samtidig.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen. På bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr.

Bymiljøetaten bemerker at det var fare for takras, og at dette i henhold til politivedtekten § 4-1 første ledd første setning utløser to plikter for gårdeier. Brudd på en av disse pliktene kan føre til miljøgebyr. Dersom snø eller is truer med å rase fra tak skal gårdeier straks sette opp avvisere, deretter plikter gårdeier å rydde taket snarest mulig.

Ileggelsen er begrunnet med at taket ikke var ryddet da kontroll ble utført. Gårdeiers handlingsplikt på dette området er streng, da takras kan ha alvorlige konsekvenser.

Bymiljøetaten mener at denne forståelsen underbygges av en klagesak som ble behandlet i Oslo kommunes klagenemnd 29. januar 2019 (sak 51):

«Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt».

På kontrolltidspunktet var taket ikke ryddet og handlingsplikten var da tilsynelatende ikke overholdt. Bymiljøetaten har i ettertid forsøkt å innhente informasjon som kan dokumentere hvorvidt gårdeier hadde iverksatt tiltak for rydding av taket. Klager har ikke besvart disse henvendelsene og Bymiljøetaten kan derfor ikke se at gårdeier har oppfylt handlingsplikten i form av at det var rekvirert bistand for rydding av taket.

Bymiljøetaten bemerker også at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 14. mai 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 1. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103312 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper som hang ned fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager har anført at de var blant de første til å bestille lift og istapp-fjerning i hele området. På grunn av noe ventetid hos vaktmester ble ikke istappene fjernet før 6. februar. Styret fjernet selv der det var verst og der de kom til.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det satt opp avvisere, men klager har ikke dokumentert at de hadde rekvirert bistand til rydding av taket.

Avvisere kan som utgangspunkt ikke henge oppe i lengre enn syv dager, og i mellomtiden skal gårdeier ha ryddet taket, eller kunne dokumentere at det er rekvirert bistand til rydding.

Uttrykkene *straks* og *snarest* i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn med taket på bygården, og sørge for at taket blir ryddet når det er nødvendig. Bymiljøetaten ga ved brev av 14. februar, 14. mars og 10. april 2019 klager mulighet til å dokumentere at det, på illeggelsestidspunktet, var tatt grep for å få ryddet taket (vedlegg 5-7). Henvendelsene ble ikke besvart, og sekretariatet legger til grunn at klager har fått tilstrekkelig med muligheter til å dokumentere at de hadde rekvirert bistand til rydding av taket.

Det fremgår klart av Bymiljøetatens fotografier at istapper truet med å falle fra tak mot offentlig sted. Det er ikke tilstrekkelig å sette opp avvisere for å overholde pliktene etter politivedtekten. Snø og is som henger ned fra tak har et betydelig skadepotensial og politivedtekten håndheves derfor strengt. Ettersom det forelå en fare for at istapper kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier snarest ha sørget for at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 1. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103312 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper som hang ned fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager har anført at de var blant de første til å bestille lift og istapp-fjerning i hele området. På grunn av noe ventetid hos vaktmester ble ikke istappene fjernet før 6. februar. Styret fjernet selv der det var verst og der de kom til.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette

tilfellet var det satt opp avvisere, men klager har ikke dokumentert at de hadde rekvirert bistand til rydding av taket.

Avvisere kan som utgangspunkt ikke henge oppe i lengre enn syv dager, og i mellomtiden skal gårdeier ha ryddet taket, eller kunne dokumentere at det er rekvirert bistand til rydding. Uttrykkene *straks* og *snarest* i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn med taket på bygården, og sørge for at taket blir ryddet når det er nødvendig. Bymiljøetaten ga ved brev av 14. februar, 14. mars og 10. april 2019 klager mulighet til å dokumentere at det, på ileggelsestidspunktet, var tatt grep for å få ryddet taket (vedlegg 5-7). Henvendelsene ble ikke besvart, og klagenemnda legger til grunn at klager har fått tilstrekkelig med muligheter til å dokumentere at de hadde rekvirert bistand til rydding av taket.

Det fremgår klart av Bymiljøetatens fotografier at istapper truet med å falle fra tak mot offentlig sted. Det er ikke tilstrekkelig å sette opp avvisere for å overholde pliktene etter politivedtekten. Snø og is som henger ned fra tak har et betydelig skadepotensial og politivedtekten håndheves derfor strengt. Ettersom det forelå en fare for at istapper kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier snarest ha sørget for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01670]

Sak 456 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103585 (201901903) - Sameiet Stensberggata 23

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 29.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103585 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 8. februar 2019 ble det i Stensberggata 23b observert mange og forholdsvis store istapper hengende fra taket. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

2.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Stensberggaten 23, ved styremedlem Esben Wølner, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 18. februar 2019. Klage ble fremmet 26. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.2 Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

2.3 Klagers anførsler

Klager anfører at Sameiet Stensberggata 23 A og B har gode rutiner for kontroll og oppfølging av rasfare. Det er montert snøfangere på tak, og de foretar jevnlig kontroll med hensyn til farlig isdannelse i takrenner og merking av eventuell rasfare.

Klager inspiserte takrenner på vei til jobb onsdag 6. februar, han så da noen mindre istapper på nedre del av bygget som vender mot Stensberggata, og noen litt større mot Glückstadgaten. Det første klager gjorde etter jobb var derfor å merke gården med rasfareskilt mot begge gatene. Det ble samtidig satt opp merknad om rasfare og parkering på eget ansvar, og lagt lapper om dette på to kjøretøy.

Planen var å fjerne istapper i Stensberggata fra leilighet i fjerde etasje, men da beboer ikke var til stede verken 7. eller 8. februar, var planen å gjøre dette i helgen.

Lørdag 9. februar var istappene mot Stensberggata borte, og det var ikke lenger fare for ras. Mot Glückstadgaten var det fortsatt noen store istapper, men de kunne vanskelig fjernes på grunn av parkerte biler, som sannsynligvis ville blitt skadet. Disse istappene utgjorde heller ingen fare annet enn for bilene, da det ikke er ferdsel der de eventuelt ville rast ned. Istappene var smeltet bort noen dager senere.

Klager anfører at der det kunne være fare forbundet med ferdsel, var dette godt merket, og forholdene var igjen normale allerede lørdag 9. februar.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker innledningsvis at det ved en feiltagelse har blitt lagt inn feil internkode på miljøgebyret slik at det fremgår av blanketten at det ikke var satt opp avvisere. Som det fremgår av foto tatt i forbindelse med denne illeggelsen var avvisere satt opp. Bymiljøetaten er av den oppfatning at dette er en mindre formell feil som ikke kan føre til opphevelse av miljøgebyret.

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved ileggelsen. På bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr.

Etaten bemerker at det i dette tilfellet var satt opp avvisere for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, men det hadde ikke blitt iverksatt tiltak for å fjerne istappene på taket.

Gårdeier må ha rutiner hvor man, snarest mulig etter at avvisere er satt opp, fjerner snø og is fra taket. Dersom gårdeier har etablert rutiner der man går inn i leiligheter for å komme til taket, bør gårdeier ha tilgang til leilighetene uavhengig av om beboere er til stede. Dersom beboere ikke er til stede og leiligheten er utilgjengelig over flere dager, er dette et forhold som ikke er å anse som en uforskyldt hindring som gårdeier ikke med rimelighet kan overkomme, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 4.

Gårdeier kan heller ikke unnlate å fjerne snø og is fordi det kan falle ned på kjøretøy som er parkert i umiddelbar nærhet av eiendommen. I slike tilfeller kan gårdeier kontakte Bymiljøetaten hvorpå det kan bli innført et midlertidig skiltvedtak hvor det aktuelle området blir omregulert til et parkeringsforbud. Eventuelt er det også mulig å skaffe informasjon om eierforhold fra motorvognregisteret fra Statens vegvesen, som blant annet har en SMS-tjeneste der eierforhold blir opplyst.

Gårdeier kan heller ikke vente på at snø/is skal smelte av seg selv. I den forbindelse viser Bymiljøetaten til en sak som har blitt behandlet av Oslo kommunes klagenemnd i møte 29. januar 2019 (sak 52) hvor klagenemnda skrev at:

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Bymiljøetaten ønsker også å bemerke at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter i forhold til politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 7. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103585 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert mange og forholdsvis store istapper hengende fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at Sameiet Stensberggata 23 A og B har gode rutiner for kontroll og oppfølging av rasfare.

Klager inspiserte takrenner på vei til jobb onsdag 6. februar, han så da noen mindre istapper på nedre del av bygget som vender mot Stensberggata, og noen litt større mot Glückstadgaten. Det første klager gjorde etter jobb var derfor å merke gården med rafaeschild mot begge gatene. Det ble samtidig satt opp merknad om rasfare og parkering på eget ansvar, og lagt lapper om dette på to kjøretøy.

Planen var å fjerne istapper i Stensberggata fra leilighet i fjerde etasje, men da beboer ikke var til stede verken 7. eller 8. februar, var planen å gjøre dette i helgen.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Gårdeier hadde delvis oppfylt sine plikter ved å henge opp avvisere for å varsle om fare, men faglig sekretariat mener at gårdeier ikke hadde oppfylt plikten til å snarest rydde taket for snø eller is. Bymiljøetatens bilder viser at det hang forholdsvis store istapper ned fra taket på bygården. Det er ikke tilstrekkelig å henge opp avvisere, gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet.

Bymiljøetaten bemerker at når rydding må skje via leilighet i bygget, må gårdeier sørge for å ha tilgang til leilighetene uavhengig av om beboere er til stede. Faglig sekretariat er enig i dette. Det er gårdeiers ansvar å sørge for at taket kan ryddes *snarest*. For å kunne overholde denne plikten må gårdeier enten sørge for nødvendig tilgang til leiligheten der rydding skjer fra, eller benytte seg av eksternt bistand dersom dette er nødvendig. Det er heller ikke tilstrekkelig å vente til istappene smelter av seg selv.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier. Etter at avvisere er satt opp må gårdeier sørge for at taket ryddes, og dersom det er rekvirert bistand fra eksterne, må dette dokumenteres.

Klager anfører at det den 9. februar fortsatt var noen store istapper mot Glückstadgaten, men de kunne vanskelig fjernes på grunn av parkerte biler som sannsynligvis ville blitt skadet.

Klager hadde festet lapper på veggen, og på de parkerte bilene, om at parkering skjedde på eget ansvar. Faglig sekretariat understreker at avviserne ikke skal ha parkeringsregulerende funksjon. Det er opp til gårdeier å finne hensiktsmessige måter å rydde taket på, og om nødvendig få hjelp til dette, for eksempel ved å be Bymiljøetaten om bistand til midlertidig omregulering av parkeringsplassen.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103585 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert mange og forholdsvis store istapper hengende fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at Sameiet Stensberggata 23 A og B har gode rutiner for kontroll og oppfølging av rasfare.

Klager inspiserte takrenner på vei til jobb onsdag 6. februar, han så da noen mindre istapper på nedre del av bygget som vender mot Stensberggata, og noen litt større mot Glückstadgaten. Det første klager gjorde etter jobb var derfor å merke gården med rafaeschild mot begge gatene. Det ble samtidig satt opp merknad om rasfare og parkering på eget ansvar, og lagt lapper om dette på to kjøretøy.

Planen var å fjerne istapper i Stensberggata fra leilighet i fjerde etasje, men da beboer ikke var til stede verken 7. eller 8. februar, var planen å gjøre dette i helgen.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. Gårdeier

hadde delvis oppfylt sine plikter ved å henge opp avvisere for å varsle om fare, men klagenemnda mener at gårdeier ikke hadde oppfylt plikten til å snarest rydde taket for snø eller is. Bymiljøetatens bilder viser at det hang forholdsvis store istapper ned fra taket på bygården. Det er ikke tilstrekkelig å henge opp avvisere, gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet.

Bymiljøetaten bemerker at når rydding må skje via leilighet i bygget, må gårdeier sørge for å ha tilgang til leilighetene uavhengig av om beboere er til stede. Klagenemnda er enig i dette. Det er gårdeiers ansvar å sørge for at taket kan ryddes *snarest*. For å kunne overholde denne plikten må gårdeier enten sørge for nødvendig tilgang til leiligheten der rydding skjer fra, eller benytte seg av eksternt bistand dersom dette er nødvendig. Det er heller ikke tilstrekkelig å vente til istappene smelter av seg selv.

Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker, og dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier. Etter at avvisere er satt opp må gårdeier sørge for at taket ryddes, og dersom det er rekvisitert bistand fra eksterne, må dette dokumenteres.

Klager anfører at det den 9. februar fortsatt var noen store istapper mot Glückstadgaten, men de kunne vanskelig fjernes på grunn av parkerte biler, som sannsynligvis ville blitt skadet. Klager hadde festet lapper på veggen, og på de parkerte bilene, om at parkering skjedde på eget ansvar. Klagenemnda understreker at avviserne ikke skal ha parkeringsregulerende funksjon. Det er opp til gårdeier å finne hensiktsmessige måter å rydde taket på, og om nødvendig få hjelp til dette, for eksempel ved å be Bymiljøetaten om bistand til midlertidig omregulering av parkeringsplassen.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01540]

Sak 457 Klage over avslag på søknad om tilskudd til støyreducerende tiltak (201807421) - Fredensborgveien

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 12.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.5.2018, om avslag på søknad fra Julian Fongen (klager) av 29.3.2018 om tilskudd til lydisolerende vinduer og balkongdør.

Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreducerende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå, der det gis tilskudd til støyskjerm (fra 65 dB) og fasadetiltak (fra 68 dB).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Klager søkte om tilskudd til lydisolerende vinduer og balkongdør fra tilskuddsordningen for støyreduserende tiltak. Klager fikk avslag fordi Bymiljøetatens beregning av støynivået utenfor klagers bolig var for lavt til å kunne utløse støtte fra tilskuddsordningen. Klager påklaget avslaget den 29.5.2018 (dok 4) og anfører han ikke ble kontaktet av Bymiljøetaten da målingene ble gjort, og at det derfor er grunn til å tro at målingen ikke er nøyaktig. Han begrunner dette med at støykartet på www.miljostatus.no viser et støynivå på 65-70 dB ved hans eiendom. Videre viser han til at dersom Oslo kommune er pliktig i henhold til forurensningsloven å foreta støyreduserende tiltak i boliger med innendørs støynivå >42 dB, skulle dette vært opplyst om i utlysningen av stipendet. Han mener den manglende informasjonen forringer premisset i søknaden, da de selv kunne utført målinger som tilsier at støynivået er for høyt i boligen.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om tilskudd til støyreduserende tiltak er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Julian Fongen er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Vedtaket er datert 16.5.2018. Klagen ble fremsatt 29.5.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Sakens bakgrunn

Bymiljøetaten mottok søknad fra Julian Fongen den 29.3.2018 (dok.2) om tilskudd til lydisolerende vinduer og balkongdør for enebolig i Fredensborgveien 34, gårdsnummer 2018, bruksnummer 230.

Under behandlingen av søknaden foretok Bymiljøetatens miljødivisjon en beregning av støynivået utenfor klagers bolig. Resultatet av denne beregningen viste seg å være for lavt til å kunne utløse støtte fra tilskuddsordningen for støyreduserende tiltak, og søknaden ble avslått den 16.5.2018 (dok.3).

Av Oslo kommunes hjemmesider fremgår det at gjennomsnittlige utendørs støynivåer, $L_{pAeq24h}$ (dB), legges til grunn for vurderingen av tilskuddet. For å få tilskudd til støyskjerm må støynivået overstige $L_{pAeq24h}$ 65 dB utendørs ved fasaden. Tilsvarende må støynivået overstige $L_{pAeq24h}$ 68 dB for å få tilskudd til lydisolerte vinduer. At $L_{pAeq24h}$ legges til grunn betyr at det anvendes en 24-timers støyberegning når det skal avgjøres om en bolig er berettiget til tilskudd eller ikke. Denne støyberegningen skiller seg fra en enkel støymåling hvor støynivået måles på et bestemt tidspunkt.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye

opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.5.2018 om avslag på søknad fra Julian Fongen (klager) av 29.3.2018 om tilskudd til lydisolerende vinduer og balkongdør.

Klager har anført at det kan stilles spørsmål ved beregningene gjort av Bymiljøetaten, og viser til et støykart fra www.miljostatus.no hvor eiendommen hans ligger i sonen 65-70 dB. Videre mener klager at han burde vært varslet om når etaten ville gjennomføre beregningene.

For å kunne vurdere klagen har det vært nødvendig for faglig sekretariat å sette seg dypere inn i hva støyberegning innebærer. Uønsket lyd regnes som forurensning etter forurensningsloven. Uønsket lyd måles i desibel (dB). Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreducerende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå. Tilskuddet starter fra 65 dB for støyskjerm og 68 dB for fasadetiltak (vinduer).

Det opereres med to støyindikatorer, *Lden* og *LpAeq24h*, når ekvivalentnivået skal beregnes. Ekvivalentnivået er en størrelse som gir en beskrivelse av hvor plagsom støy oppleves, eller hvor skadelig lyden er. Mennesket reagerer på støy på ulik måte avhengig av tidspunkt på døgnet. Støy om kvelden, når de fleste ønsker å kunne slappe av, anses for å være mer plagsom enn støy på dagen. Derfor er det innført tidsveiting for ekvivalentnivået slik at bidraget fra de enkelte deler av døgnet gis en vekt som tilsvarer hvor plagsom støyen oppleves på det aktuelle tidspunktet.¹

Norsk forening mot støy forklarer at *Lden* er gjennomsnittlig lydnivå for dag-kveld-natt (day-evening-night). Her gis støy om natten et ekstra tillegg på 10 dB og ekstra tillegg på 5 dB om kvelden når ekvivalentnivået skal beregnes. *LpAeq24h* er gjennomsnittlig lydnivå over 24 timer uten ekstra tillegg på kveld og natt.² Det er denne støyindikatoren Bymiljøetaten bruker for beregning av utendørs støynivå i forbindelse med tilskuddsordningen.

På www.miljostatus.no kan man sjekke miljøstatusen på sin egen adresse, herunder et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet. Dette har klager gjort, og han har lagt ved en skjermdump av kartet i søknaden om tilskudd. Faglig sekretariat viser til at det i informasjonen om støykartene står at støykartene viser gjennomsnittlig støy gjennom døgnet, synliggjort med fargelagte støysoner i *Lden*.

Slik faglig sekretariat forstår saken, har Bymiljøetaten gjennomført en beregning som gir et resultat for støynivået ved boligen gjennom 24 timer, og at denne beregningen danner grunnlaget for om søker kan få tilskudd gjennom tilskuddsordningen. I notatet fra Miljødivisjonen fremgår det at det er støynivået i fasadepunktene (altså fasaden på eiendommen) som blir sammenlignet med tilskuddsordningens grenseverdier for støy.

Av beregningsresultatet i notatet ser vi at støynivået utendørs ved fasaden ved Fredensborgveien 34 ble beregnet til *LpAeq24h* 64 dB. Kriteriet for å tilskudd til fasadetiltak er at støynivået utendørs ved fasaden skal overstige *LpAeq24h* 68 dB. Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være vanskelig for søker å forholde seg til beregninger gjort av

Bymiljøetaten på den ene siden og et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet på den andre siden. Imidlertid er det nødvendig, for å oppnå en rettferdig og effektiv tilskuddsordning, å operere med objektive kriterier slik at søkere behandles likt. At støyindikatoren LpAeq24h legges til grunn i behandlingen av saken, fremgår av kunngjøringen.

Når det gjelder klagers anførsel om at han ikke ble varslet i forkant av Miljødivisjonens måling, mener faglig sekretariat at dette ikke får betydning for sakens utfall. Bymiljøetaten må innhente fakta for å kunne vurdere søknaden, men har ingen plikt til å varsle søker om når de kommer.

På bakgrunn av det ovennevnte, finner faglig sekretariat at det ikke er noen grunn til å tvile på at Bymiljøetatens behandling av saken er korrekt.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om avslag på tilskudd til støyreducerende tiltak ble påklaget den 29.5.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.5.2018, om avslag på søknad fra Julian Fongen (klager) av 29.3.2018 om tilskudd til lydisolerende vinduer og balkongdør.

Klager har anført at det kan stilles spørsmål ved beregningene gjort av Bymiljøetaten, og viser til et støykart fra www.miljostatus.no hvor eiendommen hans ligger i sonen 65-70 dB. Videre mener klager at han burde vært varslet om når etaten ville gjennomføre beregningene.

Klagenemnda viser til at uønsket lyd regnes som forurensning etter forurensningsloven. Uønsket lyd, måles i desibel (dB). Oslo kommune er pliktig, i henhold til forurensningsloven, til å foreta støyreducerende tiltak i boliger med et innendørs støynivå >42 dB. I tillegg til dette har kommunen en tilskuddsordning for støytiltak som baserer seg på utendørs støynivå. Tilskuddet starter fra 56 dB for støyskjerm og 68 dB for fasadetiltak (vinduer). Denne saken dreier seg om utendørs støynivå.

Bymiljøetaten bruker støyindikatoren LpAeq24h for beregning av utendørs støynivå i forbindelse med tilskuddsordningen. Etaten har gjennomført en beregning som gir et resultat for støynivået ved boligen gjennom 24 timer, og denne beregningen danner grunnlaget for om søker kan få tilskudd gjennom tilskuddsordningen. Det er støynivået i fasadepunktene (altså fasaden på eiendommen) som sammenlignes med tilskuddsordningens grenseverdier for støy. For ytterligere forklaring viser klagenemnda til faglig sekretariats vurdering av klagen.

Klagenemnda viser til at Bymiljøetatens notat fra beregningen viser at støynivået utendørs ved fasaden ved Fredensborgveien 34 ble beregnet til LpAeq24h 64 dB. Kriteriet for å få tilskudd til fasadetiltak er at støynivået utendørs ved fasaden skal overstige LpAeq24h 68 dB. Klagenemnda har forståelse for at det kan være vanskelig for søker å forholde seg til beregninger gjort av Bymiljøetaten på den ene siden, og et støykart utarbeidet av Miljødirektoratet på den andre siden. Imidlertid er det nødvendig, for å oppnå en rettferdig og effektiv tilskuddsordning, å operere med objektive kriterier slik at søkere behandles likt. At støyindikatoren LpAeq24h legges til grunn i behandlingen av saken, fremgår av kunngjøringen.

Når det gjelder klagers anførsel om at han ikke ble varslet i forkant av Miljødivisjonens måling, mener klagenemnda at dette ikke får betydning for sakens utfall. Bymiljøetaten må innhente fakta for å kunne vurdere søknaden, men har ingen plikt til å varsle søker om når de kommer.

På bakgrunn av det ovennevnte er klagenemnda kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01607]

Sak 458 Klage over vedtak om inntauing av uregistrert kjøretøy (201808733)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 21.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8. november 2018 om inntauing av uregistrert kjøretøy. Kjøretøyet var plassert i strid med vegtrafikkloven (vtrl.) § 17 første ledd tredje punktum, og ble fjernet med hjemmel i vtrl. § 37 første ledd bokstav a.

Muhammed Aslam (klager) klaget på inntauingen den 27. november 2018.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om å fjerne kjøretøy som er i strid med bestemmelser i vegtrafikkloven, er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Muhammed Aslam er, som eier av kjøretøyet, part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 8. november 2018, og klage ble fremmet 27. november 2018. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Saksopplysninger

Den 17. oktober 2018 ble et uregistrert kjøretøy, en Mercedes-Benz, observert i Fjellstuveien, ved nr. 50. Bymiljøetatens betjent foretok en ventilstillingskontroll og festet et varsel om fjerning av kjøretøyet på bilen. I tillegg fotograferte betjenten kjøretøyet.

I varselet som ble festet på kjøretøyets sidevindu, framgikk det at registreringspliktig kjøretøy uten lovlig kjennemerke ikke skal være parkert utover 14 dager, jf. vegtrafikkloven § 17. Det stod også at dersom kjøretøyet ikke ble fjernet innen denne fristen, ville Bymiljøetaten vurdere å fjerne kjøretøyet med hjemmel i vegtrafikkloven § 37.

Den 8. november 2018 ble kjøretøyet på nytt kontrollert. Det ble foretatt en ny kontroll, som viste at ventilstillingen var uforandret. Bymiljøetatens betjent konkluderte med at kjøretøyet ikke hadde blitt flyttet siden kontrollen 17. oktober 2018. Det uregistrerte kjøretøyet ble på nytt fotografert, og det ble rekvirert inntauing.

Da kjøretøyet ankom inntauingsanlegget i Ulvenveien 90, ble kjøretøyets kjennemerke identifisert, ved hjelp av chassisnummeret, til DL79986.

Kjøretøyet ble hentet ut fra inntauingsanlegget den 16. november 2018. Muhammed Aslam klaget på inntauingen 27. november 2018 (vedlegg 2).

Rettslig grunnlag

Etter vegtrafikkloven § 37 første ledd bokstav a, kan politiet kreve fjernet, eller om nødvendig fjerne eller ta i forvaring, kjøretøy som er «plassert i strid med bestemmelse i eller i medhold av denne lov».

Etter vtrl. § 37 fjerde ledd kan Kongen bestemme at myndighet etter første ledd kan utøves av kommunen. Oslo kommune har fått slik myndighet.

Etter vtrl. § 17 første ledd tredje punktum, skal registreringspliktig kjøretøy uten lovlige kjennemerker «ikke være parkert utover 14 dager på offentlig veg eller privat veg skiltet med offentlig trafikkskilt».

Klagers anførsler

Klager anfører at det ikke stemmer at bilen var parkert utover 14 dager, og at bilen ble parkert 31. oktober, omtrent klokken 18.00-20.00. Klager ber om at loggen til parkeringsvaktene sjekkes, slik at misforståelsen avklares.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker at etatens betjent festet et varsel om fjerning på kjøretøyet den 17. oktober 2018. Ved oppfølgingskontrollen 8. november ble det foretatt en ny ventilstillingskontroll, som var uforandret fra første kontroll. Dette indikerte at kjøretøyet ikke hadde blitt fjernet. Varselet om fjerning av kjøretøyet var fjernet fra sidevinduet og lå inne i bilen.

Ettersom kjøretøyet i denne saken var hensatt i over 14 dager, fant Bymiljøetaten at det var grunnlag for å fjerne kjøretøyet.

Som følge av en lovendring i 2003, begynte etaten arbeidet med å fjerne registreringspliktige kjøretøy uten kjennemerke som opptar verdifulle parkeringsplasser og som kan virke

skjemmende på omgivelsene. Formålet med lovendringen var at offentlige parkeringsarealer bør prioriteres for kjøretøy som benyttes regelmessig.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, kommet fram til at etatens inntauingsvedtak av 8. november opprettholdes. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 14. desember 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om å fjerne (inntaue) et uregistrert kjøretøy fra Fjellstuveien, ved nr. 50.

Etter vegtrafikkloven § 37 første ledd bokstav a, kan politiet kreve fjernet, eller om nødvendig fjerne eller ta i forvaring, kjøretøy som er plassert i strid med bestemmelse i eller i medhold av vegtrafikkloven. Kommunen har myndighet til å fjerne kjøretøy etter denne bestemmelsen, jf. vegtrafikkloven § 37 fjerde ledd. Det følger av vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum, at registreringspliktig kjøretøy uten lovliggjennemerker ikke skal være parkert utover 14 dager på offentlig veg.

Klager har anført at kjøretøyet først ble parkert ved veien 31. oktober 2018, og derfor ikke hadde stått i parkert i mer enn 14 dager.

Bymiljøetaten har i saksfremstillingen forklart at bilen først ble observert i Fjellstuveien 17. oktober 2018. Ettersom det er omtvistet hvilket tidspunkt kjøretøyet ble parkert i Fjellstuveien, har sekretariatet for ordens skyld fått oversendt de originale bildefilene fra Bymiljøetaten, der det fremgår av filinformasjonen når bildene ble tatt. Det fremgår av filinformasjonen at bildene ble tatt 17. oktober 2018. Faglig sekretariat legger derfor til grunn at kjøretøyet stod parkert i Fjellstuveien 17. oktober, og at det derfor ikke ble parkert der først 31. oktober slik klager anfører.

Kjøretøyet ble på ny kontrollert 8. november 2018. Det følger av Bymiljøetatens framstilling at ventilstillingen på kjøretøyet var uforandret fra første til andre kontroll, noe som tilsier at det hadde stått på samme sted mellom kontrollene. Faglig sekretariat legger derfor til grunn at kjøretøyet stod parkert på offentlig veg utover 14 dager, og at det forelå et brudd på vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum. Vilårene for å fjerne kjøretøyet var derfor oppfylt.

Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om å fjerne (inntaue) et uregistrert kjøretøy fra Fjellstuveien, ved nr. 50.

Etter vegtrafikkloven § 37 første ledd bokstav a, kan politiet kreve fjernet, eller om nødvendig fjerne eller ta i forvaring, kjøretøy som er plassert i strid med bestemmelse i eller i medhold av vegtrafikkloven. Kommunen har myndighet til å fjerne kjøretøy etter denne bestemmelsen, jf. vegtrafikkloven § 37 fjerde ledd. Det følger av vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum, at registreringspliktig kjøretøy uten lovlig kjennemerke ikke skal være parkert utover 14 dager på offentlig veg.

Klager har anført at kjøretøyet først ble parkert ved veien 31. oktober 2018, og derfor ikke hadde stått i parkert i mer enn 14 dager.

Bymiljøetaten har i saksfremstillingen forklart at bilen først ble observert i Fjellstuveien 17. oktober 2018. Ettersom det er omtvistet hvilket tidspunkt kjøretøyet ble parkert i Fjellstuveien, har klagenemnda for ordens skyld fått oversendt de originale bildefilene fra Bymiljøetaten, der det fremgår av filinformasjonen når bildene ble tatt. Det fremgår av filinformasjonen at bildene ble tatt 17. oktober 2018. Klagenemnda legger derfor til grunn at kjøretøyet stod parkert i Fjellstuveien 17. oktober, og at det derfor ikke ble parkert der først 31. oktober slik klager anfører.

Kjøretøyet ble på ny kontrollert 8. november 2018. Det følger av Bymiljøetatens framstilling at ventilstillingen på kjøretøyet var uforandret fra første til andre kontroll, noe som tilsier at det hadde stått på samme sted mellom kontrollene. Klagenemnda legger derfor til grunn at kjøretøyet stod parkert på offentlig veg utover 14 dager, og at det forelå et brudd på vegtrafikkloven § 17 første ledd tredje punktum. Vilåarene for å fjerne kjøretøyet var derfor oppfyllt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01701]

Sak 482 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 17. september 2019

Saken gjelder:

Protokollen godkjennes ved møtets slutt.

